

İÇGÜ DÜS EL GE REK SİZ LİK

FANZİNİ / SAYI 1

**10
Mart
1913**

İki şeye hakkım olduğuna karar verdim.
Özgürlük ve ölüm. Birine sahip
olamazsam ötekini isterim.
Hiç kimse beni canlı tutsak edemez,
özgürlüğüm için savaşmalıyım.
Gitme zamanım geldiğinde ise, tanrı
beni öldürmelerine engel olmayacaktır.

İçerikteki unsurlar

- ① pestenkerani bir giriş yazısı
- ② Farkındalık muhtelifli yazılar
- ③ Şiirler/Deneme/Resim/Kültürel etkileşim
(yer yer)sonlara doğru ayrı bir başlık
- ④ bazen öneriler (şiddetli tavsiyeler)

Anlatı: İlk sayı için buraya İLKEL bir başlangıç cümlesinden nasıl sıyrılıp yazarız diye düşünmüştük fakat yeteri kadar düşünemediğim-izden dolayı doğrusuna bakarsanız düşünmediğimizden dolayı bir başlangıç cümlesi yap(a)madık ama kısa özet olarak ;

Fanzini çıkarmaktaki :

ilk düşüncemiz çok yönlü politik görüşler değil sadece içimizde dolaşan kuruntuyu dışında toplumlaştırmak istediğimiz sanatı ve sanatçıların emeğini her kültüre her alana yansıtmak idi bunu da bu vesileyle paylaşmak istiyorduk.

Her sofradan belirli tatları almak istedik yeraltı- yeryüzü fark etmeksizin bu okumayı yansıtmaya çalıştık çünkü envai çeşit fanzin ve o türevlerin mevcudiyetinden faydalanmak gerektiğini düşündük bazılarını bu sayfalarda yaşama döndürmek ve bunu öz-e bağlı kalarak yapmaya çalıştık,gereken önemi pek veremediğimizi düşünmekle beraber zaman kıtlığından ve daha öte uğraş verdiğimiz işlere bağlanılabilir bu durum.

bu yazıları paylaşmamızda herhangi bir telif ilkesini sorun
etmeyen kişilere/sitelere/kurumlara,kendisine izin için
ulaşamadığımız yazı/şiiir sahiplerine ve bize iletilen yazıları/
şiiirleri paylaşmamıza izin verenlere tekrardan teşekkür
ederiz.

Anarkismo.net / Affet Tülüş
Cemiyette Pişiyorum Fanzin Box
(HBP,Hüsrar,beni asla arama ,Vagon)
Mix-Zine Page / 4u-idea

Anarşist Bakış
Anarcho-copy.org
Etilen.net / Etilen Yazarları
Kame/Network23.org

Fanzin / tasarım / resim

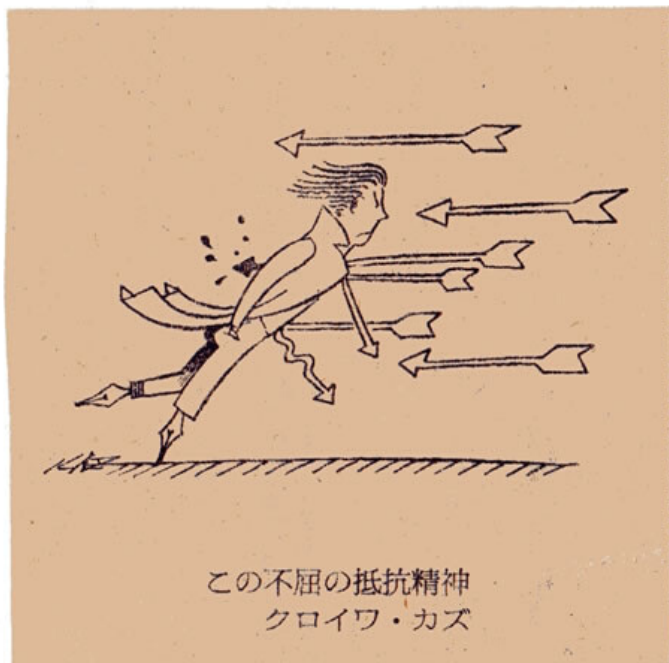
E4M7/Formation.
e4m7.blogspot.com
Marisabel Lavastida

Kapak resmi
Zeliha

YAYINLAYANIN PSİKOLOJİSİNE
BAĞLI OLARAK HERHANGİ
BİR ZAMANDA, HERHANGİ
BİR KONUMDA ÇIKABİLİR.
PARAKLA DEĞİLDİR. AYNI
ZAMANDA NE OLDUĞU
DA BELLİ DEĞİLDİR.
AMA BU, HAYATIN BİR
PANTOLON OLUP OLMA-
MASINI DEĞİŞTİRMEZ.

NEYİ

DEĞİŞTİRİR?

BİLİNMEZ.

DA

YORUMSUZ SAYFA

APTIM VALLA... ÇOK YIL
TILER, KIRAMADIM. KİM
İMDEKİ BÖCÜKLER...
İMİSSİN HA HA HA HA

DE. DE. DE. DE. DE.
UBANHA. YENİ DE BEKLERİZ
TIRYMA LAN! BU DA BİR

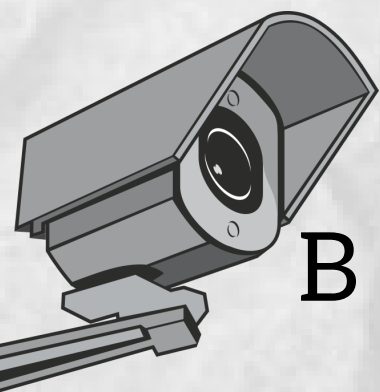
AMA İMPOSSİB

BU TİP

EGİL.
TLARDAN
DENİM.

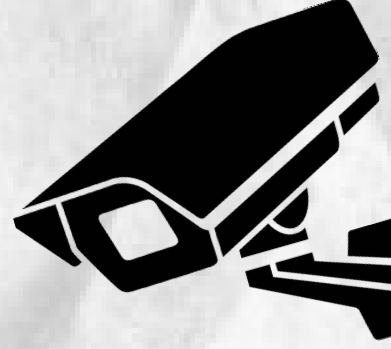
EVET, YORUMSUZ SAYFA

BIG BROTHER is
WATCHING

YOU

1984

GEORGE ORWELL

Hepinizin, George Orwell'in 1984 eserini okuduğunu varsayarak "Oligarşik Kollektivizm Kuramı Ve Uygulaması"ndan karışık bir alıntı yapacağım. Okumadıysanız da sorun etmeyin, bunu okuyun, sonra gidin kitabı okuyun. Bugünleri "okumak" adına epey bir yardımcı olması ve yeni fikirleri sizlerde tekrar filizlendirmesi adına.

Geçmişteki oligarşik yönetimlerin hepsi ya kemikleştiklerinden ya da yumuşadıklarından güçlerini yitirmişlerdir. **Ya aptal, küstah ve kibirli hale gelip kendilerini değişen koşullara göre ayarlamayarak yıkıldılar, ya da liberalleşip yüreksizlik göstererek, zor kullanmaları gerektiği yerde teslim olup, yine yıkıldılar.** Oligarşi yönetiminin esası babadan oğula geçmesi değil, **yaşamayan tarafından yaşayana zorla kabul ettirilen belirli bir dünya görüşü ve belli bir yaşam biçimidir.** Egemen grup, kendisinden sonra gelecek olanları atayabildiği sürece egemendir. **Parti'nin kaygısı, kendi kanından olanı değil, kendisini sürekli kılmaktır.** Hiyerarşik yapının her zaman aynı kalması kaydıyla, kimin boyun eğen olduğu önemli değildir. Sistemli olarak, yavaş yavaş aile dayanışmasının altını oyar ve kendi liderine, doğrudan doğruya aile bağlılığı gibi duygular çağrıştırarak, onu sevimli gösterecek bir ad verir. Günümüzdeki savaşın başlıca amacı, genel yaşam standardını iyileştirmek-sizin, makinenin ürettiklerini tüketmektir. Mal üretilmeli, ama dağıtılmamalıydı. Uygulamada bunu gerçekleştirmenin tek yolu da sürekli devam edecek bir savaştı. **Savaşın yaptığı en önemli şey yok etmektir;** İlla ki ki insan hayatından değil, insanların yaptıkları iş sonucu ürettiklerinin yok edilmesi. Savaş, ilke olarak her zaman, nüfusun ancak hayatta kalmasına yetecek kadar gereksinimi karşıladıktan sonra artakalan üretim fazlasının tümünü yeyip bitirecek şekilde planlanmıştır. Savaş isterisi ve düşmana duyulan nefret, en çok İç Parti'de güçlüdür. Teknolojik ilerleme bile, yalnızca, ortaya koyduğu ürünler bir biçimde insanın özgürlüğünü kısıtlamaya yarayacaksa gerçekleşmektedir. Matbaanın bulunuşu kamunun görüşünün hile yapılarak, istenildiği şekilde değiştirilmesini kolaylaştırdı, sinema ve radyo ise bu yöntemi daha da geliştirdi. Televizyonun geliştirilmesi ve aynı aletin aynı anda hem alıcı, hem de verici olabilmesine olanak veren teknik ilerleme, özel hayatın sonu oldu.

Kitleler, asla kendiliklerinden ayaklanamazlar ve asla, yalnızca baskı gördükleri için ayaklanmazlar. Aslında, kıyaslama standartlarına sahip olmalarına izin verilmediği sürece, baskı altında olduklarının bilincine bile varamazlar hiçbir zaman.

Tüm dünya bugün, bundan elli yıl önce olduğundan daha ilkeldir.

Sedmikrasky.

Yönetmen: Věra Chytilová-1966/Papatyalar

" kimse bizi anlamıyor.

dünyada her şey

b o z u l u y o r .

m a d e m h e r ş e y

bozuluyorsa,

biz de bozulalım."

Kibritleri birbirine vura vura kül grisini şirk koşan budist parlamentosuna ateist.
Güç istencinden fışkıran erek kanları damla damla seken kurşun
kemerini kin desenli ikibinonaltı boğum.
Ertesi ertesine makamsız sela sanatsız kusmuk
ağlayan gizli eşcinsel zorunlu homofobik imamların
mezopotamya devşirme. IRK IRK IRK IRK IRK IRK IRK!

Bak bu pastel tonlu alaca kent manzarası apronunda
felaket
festivali havalimanının. Ellerimde kesici delici
özgürlükler cinayetlere arzu
dolu tecavüz. Gece inesece flamalarını firmalarına
ortak bankamatiklerinden
boşalan erekte güvercinler.
Mülteci kalmamışsa yerleşik
tebaa da rendelerim.

Foucault okuyan bakkallarında kitle
kısa camel ve iktidar. Habermas ödünç
aldığım suçu büyük deposunda
kapatılmış uyur. Deleuze gibi
bastırılmış ergen azımsanan kırkını
geçmiş bakir adamlarla kamusal alan
fantezisi. Varsa mantığı geri getir
anlamı bizim parktakilerle Canetti
çiftleşsin.

Korku temelinde cesaret ben diliyle beslensin kısa mesajlar.
Tapu bilinçli şark toprağında mezat tahterevallileriyle anılsın manifestolar. Eksik
kodeks kökten ideolojiyle hukuk unsurlarından paslansın. Kirsiz alaşım evren
umursamayadursun galaksi virüsleri.
Küçük ölçekte buharlaşalım bir akşam ne olur.

Ya iki birey yan yana birey önermesi
evren ucu bu bencil taş parçası
ya da kalk zihnimizi silelim
ya da kalk tereddüt imkânı ölümün dinleyelim ya da
son poğaçayı ruhumuzda bölelim
ya da vahşet şölenlerine gidelim
ya da vahşet şölenlerine gidelim
ya DA DA DA DA DA DA DA!

-KİRKOR CEZVECİYAN (ig:kirkorcezveciyan)

FARKINA VAR!

Mobilizasyon / Gizlilik Haklarımız / Sansür / Baskı

İlk olarak, mobilizasyonla kast edilenin ne olduğunun daha iyi anlaşılabilmesi için sansür çerçevesinde tanımlı yapılmalıdır. Sansür açısından mobilizasyon, bireylerin herhangi bir görüş, dernek vb. topluluklar haricinde, bir olay karşısında bir araya gelerek potansiyel toplumsal bir hareket ve tepki haline dönüşmelerini ifade etmektedir. Bu bakış açısıyla mobilizasyon, birçok bireyin sosyal medya üzerinde aynı konularda iletişim kurmaları ve bilgi akışı içine dahil olmaları, henüz toplumsal bir hareket haline dönüşmese dahi ileride dönüşebilecek olmasını da belirtmektedir.

Fikir hürriyetiniz,söylemek istedikleriniz baskı yoluyla kısıtlanıyor,bu bir idea biçimine sahip olmaksızın "din,dil,cinsiyet,idea" gibi kavramlarda da ifade etme isteğinizi engelleme veya bastırma şeklindedir.En basitinden **kadın cinayetlerini** protesto etmek istediğiniz de örgütlenirsiniz bile bir engel ve sansür ile karşılaşabilirsiniz sadece bunla kalmamakla birlikte sosyal hayatımız da/cinsel eğilimler de/giyinme biçimleri dahil bir çok alanda bu uygulanmakta

biz insanız ve herkes tıpkı fenotiplerimiz gibi farklıdır.Haklarımız vardır bazı insanlar istiyor diye kimse,herhangi bir bireyin özel ve hak sahibi olduğu hiçbir şeyi gizli bir şekilde izleyemez veya müdahale edemez ilk önce **kendimizin farkında olmalıyız** bunun için **farkına varmamız gerekir.**

Önce gizlilik hakkının bize ne ifade etmesi gerektiğine bir bakalım ve kısaca tanımlayalım:

Gizlilik hakkı, bizi biz yapan şeylerin tümünü içeren, örneğin : bedenimiz, evimiz, mülkiyetimiz, düşüncelerimiz, duygularımız, gizlerimiz ve kimliğimiz gibi, bizi çevreleyen bir alana sahip olma hakkıdır. Gizlilik hakkı, bizlere, bu alandaki parçalara kimlerin erişip erişemeyeceğini, ve açığa çıkarmak istediğimiz parçaların kapsamını,niyetini ve zamanlamasını kontrol etme yeteneği verir.

Tanımda da görüldüğü üzere gizlilik bizi biz yapan değerlerin tümünü içeren bir yapıya sahiptir. Gizlilik açık toplumlar için bir gerekliliktir. Gizlilik, gizli kapaklı işler yapmak ya da "saklanmak" değildir. En önemli noktası ise kişi eğer kimliğini açıklamak istiyorsa "kendi" açıklar, açıklayacağı kişileri ve zamanını kendi seçer. Genelden özele doğru gideceksek eğer gizlilik hakkından özel hayata doğru bir yol izlemek daha uygun gözükmemekte.

Bu da açık toplum anlayışını benimsenme ve o yolda farkındalığı arttırmak demektir.

Peki Açık Toplum nedir?

Açık toplum, devletin şeffaf, bürokrasiden uzak, toleranslı olduğu, sırrını halkından gizlemediği, otoriterlik karşıtı bir yapıyı ifade eder. Açık toplum için o toplumda ifade özgürlüğünün olması şarttır. İfade özgürlüğü bireyin düşüncelerini açıklamasıdır. Düşünce ise bir kişi, olay vs. hakkında görüş sahibi olmak, zihinsel hüküm kurmak, değerlendirmek ve yorumda bulunmaktır. Bunu ise yazıyla, sözle, resimle, fotoğrafla, video vs. ile yansıtmaktır. Zihinsel hüküm şunu söyler; bu süreç bireyin kendi iç dünyasıdır, başkası tarafından bilinemez.

Birey özgür olarak düşünemiyorsa, kendini özgürce ifade edemez.

Ayrıca, düşüncenin oluşabilmesi için

birey kaynaklara özgürce ulaşabilmeli, erişmek istediği bilgileri özgürce seçebilmelidir.

Dijital bir çağda yaşıyoruz. Kendimizi en çok ifade ettiğimiz yerlerden biri Internet. Yazılı, sözlü, görsel, işitsel, her türlü ifade şeklini rahatça yapabilmekteyiz. Sadece biz değil, basından, partilere aklınıza gelebilecek herkes, her oluşum kendini Internet'te ifade etmekte. Internet'te yapılacak herhangi bir sansür doğrudan ifade özgürlüğünü kısıtlar. Çünkü, Internet özgürlüğü ifade özgürlüğünün koruyucusudur. Eğer herhangi bir sitede kendini ifade edenlerin kimlikleri ifşa edilirse, site sansürlenir olmadı içerikler kaldırılmaya zorlanırsa, ifade özgürlüğünü de sansürlemiş olur zıt düşünceleri ortadan kaldırılmış olur. Devletin buradaki rolü kendi koyduğu normlara uygun düşmemeyi güvence altına almaktır, engellemek değil. Devlet eğer bir sınırlama yapacaksa uluslararası sözleşmelerle çizilmiş meşru sınırları dikkate almalı. Örnek tipler ve karşılaştıkları baskıları anlatacak olursak;

Bir **Ateist veya (deist,agnostik vs.)** bireyin dindar bir toplum içinde fikrinden, benimsediği görüşten dolayı dışlanması ve sunacağı argümanlara karşı sadece "linç" eyleminin uygulanması veya **LGBTİ** bir bireyin taciz&aşağılanma ve ahlâk dersi öğrenimi gibi müdahalelere maruz kalması veya basit bir **muhalif görüşün** bile yandaşlar ve narsist nasyonal kişiler tarafından yersiz yakıştırmalar/saçma görüşler gibi diyagramlar bulundurulması bu eylemlerin sürekli tekrar etmesi, hangi taraf olursa olsun birbirini anlamamaya çalışmaması bu tarz eksiklikleri getirir, nitekim her grubun eğitim ve kültür seviyesi düşünceleriyle örtüşecek derecededir, bundan öte insana, insan gibi davranmak ve özgürlüğün elzem olması gerekirken hatta dinlerin bile bu kavramlardan dem vurması **insan olmanın kâmil olmanın** gerekliliğinden bahsederken şu an bile bu **dinlerin gerekliliğini yerine getiremeyen** onca insanın gaflet içerisinde olması bizleri şaşırtmıyor değil.

Bu tarz sorunlar/baskı/sansürler normal karşılanmamalıdır çünkü buna **göz yummak** daha büyük sorunları beraberinde getirir, **daha agresif daha kapalı bir topluma ve bireylere** dönüşür, her şeyi olağan gibi görmeye başlarız. Baskı yönü nasıl olursa olsun benimsediğim-iz idea/etik/fikir bizi **insanlığımızdan** ve birbirimizden daha üstün kavramlarla aşağı görmemeli ve bu empati değeri için çabalamalıyız çünkü **vicdan dilimiz, zihnimiz, midemizde bile bulunur.**

Her birey muhakeme gücüne sahiptir bu gücün oto-kontrol edilmesine izin verilmemeli bu duyguyu ele geçiren birey/kurum/din/devlet otoriteleri ne düşündüğümüze ve nasıl düşündüğümüze yön verir. Bir hakkımız engellendiğinde diğer haklarımız da bu zincirde bağlantısını koparır ve bu korkudan dolayı dürüst olmamız pek mümkün olmaz.

Düşünce özgürlüğü ihlali -> İfade özgürlüğü ihlali > Bireysel-sansür -> Düşünce özgürlüğü sansürü -> İfade özgürlüğü sansürü

Aslında genel olarak neden baskı veya sansüre uğramanın temelinde ahlaki gereklilikler/rejim/toplum yapısı gibi benzeri kavramlar yatmakta **ama bu kavramlar tamamen yaşadığımız toplumda geçerlidir ve her toplumun getirdiği gereklilik farklıdır.**

1) bireyin içinde yaşadığı toplumdan. Kropotkin'in dikkat çektiği üzere, "İnsanın ahlaki anlayışı, tamamıyla belirli bir yerde [ve] belirli bir zamanda var olduğu varsayılan toplumsal yaşam biçimine dayanır ... bu {toplumsal yaşam} insanın ahlaki anlayışında ve belirli bir dönemin ahlaki öğretisinde anlayışında yansımaları bulur" (Op.Cit., s. 315). Diğer bir deyişle, yaşamın ve yaşamının [sağladığı] deneyim.

2) Yukarıda değinildiği üzere, bireylerin kendi toplumlarının etik normlarını [norm, kurallarını] eleştirel [bir şekilde] değerlendirmesinden. Bu Erich Fromm'un şu argümanının özüdür: "İnsan kendi sorumluluğunu [kendinden sorumlu olduğunu] ve ancak kendi güçlerini kullanarak yaşamına anlam verebileceği gerçeğini kabul etmelidir ... insanın kendi güçlerini ortaya çıkararak, üretken bir şekilde yaşayarak yaşamına verdiği anlamın dışında [yaşamın] başka hiçbir anlamı yoktur" (Kendisi İçin İnsan, s. 45). Diğer bir deyişle, bireysel düşünme ve gelişim.

3) Empati duygusu –"ahlaki duyarlılığın [sentiment, sezgi, düşünce] gerçek kaynağı ... basitçe sempati duygusundadır" ("Anarşist Ahlak", Kropotkin'in Devrimci Yazıları, s. 94). Diğer bir deyişle, bireyin deneyimlerini ve fikirlerini diğerleriyle beraber hissetme ve paylaşma yetisi. Bu son etken, etik duygusunun gelişmesi için son derece önemlidir. Kropotkin'in söylediği üzere, "hayalgücünüz [tasavvur etme yetiniz] ne kadar güçlü olursa, herhangi bir varlığa acı çektirildiğinde [onun] ne hissettiğini o kadar iyi resmedebilirsiniz ve ahlaki duyunuz da o kadar yoğun ve hassas olur ... Ve şartlar tarafından, sizi çepeçevre saranlar şeyler tarafından, kendi düşünce ve hayal gücünüzün yoğunluğu tarafından, kendi düşüncenizin ve hayal gücünüzün sizi sevk ettiği dayattığı şekilde davranmaya ne kadar fazla alıştıırırsanız, sizin içinizdeki ahlaki duyunuz [hissiniz] o kadar gelişecektir, o kadar alışkanlık haline gelecektir" (Op.Cit., s. 95).

bir insanın etik duyguları kendisi tarafından geliştirilmeli; toplumsal gruplaşmanın bir parçası olarak, topluluğun bir parçası olarak, bireyin zihinsel yetilerini tam [anlamıyla] kullanmasını gerektirir. Kapitalizm ve diğer otorite biçimleri, bireyin hayal gücünü zayıflatıp, topluluğu sekteye uğrattırken aynı zamanda [bireylerin] hiyerarşinin ölümcül ağırlığı altında kendi mantıklarını kullanmasına yarayacak çıkış noktalarının sayısını azaltması; kapitalizmdeki yaşamın, diğerlerine karşı katı bir saygısızlık ve etik davranışlardan yoksunlukla damgalanması hiç de şaşırtıcı değildir. Bu unsurlara eşlik eden [bir diğer unsur da] toplum içindeki eşitsizliğin oynadığı roldür. Eşitlik olmadan gerçek bir etik olamaz, çünkü "Adalet Eşitlik demektir ... ancak diğerlerini kendilere eşit görenler kural[lar]a uyacaklardır: 'Başkalarının sana yapmasını istemediği şeyleri onlara yapma'. Açıktır ki bir serf-sahibi veya köle tüccarı, ... serfler (veya köleler) söz konusu olduğunda, (insanları araç olarak değil de, kendi başlarına amaç olarak ele alma) 'kategorik zorunluluğunu tahakkümünü' fark edemez, çünkü onlara eşitler olarak bakmaz". Bu nedenle, "günümüz toplumunda belli bir ahlak düzeyini korumanın önündeki en büyük engel toplumsal eşitliğin yokluğunda yatar. Gerçek eşitlik olmadan, adalet duygusu asla evrensel olarak gelişemez, çünkü 'Adalet, Eşitliğin kabul edilmesi demektir' " (Peter Kropotkin, Evrim ve Çevre, s. 88 ve s. 79).

başlamak için,lütfen

Bir adım at

Kaldırıp kafalarımızı bir bakmalıyız. Sokakların arasında, binaların içinde, kapıların arkasında; göremediğimiz kardeşlerimizi görmeliyiz, hasta abimizi ve ablamızı bulmalıyız. Eğer yarın hangi komşumuzun intihar ettiğini televizyondan görmek, gazetelerden okumak istemiyorsak, **kafamızı kaldırıp bakmalıyız** çünkü **çok uzak olanlar aslında çok yakınımızda**. Bakmazsak birbirimize, nasıl tanırız birbirimizi? Nasıl paylaşma ve dayanışmadan bahsedebiliriz? Nasıl dertlerimizi paylaşabiliriz, nasıl sıkıntı ve sorunlarımızın çözümünü konuşabiliriz, bu sömürü dünyasının adaletsizlikler-inden bahsedebiliriz; çözüm için “birlikten, beraberlikten, örgütlenmeden” bahsederiz? Nasıl örgütleniriz? Örgütlü olmazsak nasıl değişir bu düzen? **Kafamızı kaldırıp bakmalıyız** çünkü ezenlerin karşısında biz ezilenler birbirimizi tanırız aslında, sadece bakmamız yeter. **Tanışıp bilmeliyiz birbirimizi, elden ele vereceğimiz taşlara değil birbirimize güvenmek için.**

“Bugüne kadar yazılmış hiçbir kuram,
hiçbir hazır sistem, hiçbir kitap dünyayı
kurtarmayacak.

Ben hiçbir sisteme bağlanmam.

Ben gerçek bir arayıcıyım”.

- BAKUNİN

yol ıslanmasın diye şemsiye açanlara...
baba bana bağırma ,bülbülleri kaçırdın ormanlarımdan
kulaklarımın kapılarını havalara uçurdun
kapılar baba kapılar pencereleri alıp gittiler
tenorlar kaçtı ses tellerinden
çevreye saçıldı yavru diktatörler
seni ne soprano istedi de vermedik baba
BABA BANA BAĞIRMA
bayrak direklerine konan kartalları anlat uzun uzadıya
nasıl da göremediler avcılar
o keskin gözleriylevah.... hah.....şans yıldızlara özgü bir yalan baba
yıldızlara tükürüp tükürüp onları gezegen yaptınız
savaşan halklar taktınız dünyanın boynuna
Yalanları yazdım defterime hiç unutmadım

Radyasyonu radyo istasyonu sanan Bakanları
çiğleri, Meclis tavanını çiğ köftelerle çiğneyen
doğum sonrası acılarını cüce ülkeler doğuran kadınların
hiç unutmadım
sakallarını yüzlerinde,yüzlerini sakallarında unutan adamları
ve ısırgan tarlalarındaki parçalarını Uğur Mumcu'yu biz yapan bombanın
hiç unutmadım uzak yakın tüm tuzakları baba
yolun ezdiği oyuncak bir kamyonsun sen
bir gam ağacısın kar yüküne dayanamayıp kırılan
ilkbaharı gerzeklere ödünç verdin
geri getirmediiler güneşin başına gelenleri

BİZ İLKBAHARSIZ
NASIL ANLARIZ BABA?

BABA BANA BAĞIRMA

bir kulağımdan giriyor sözlerin öbür kulağıma tıkıyor
Buenos Aires'te olsaydım diyorum içimden Eva'nın peronunda
karanlıktan kuşlar çalan bir tren,bir bıçak kaçağı
tangonun bacaklarını havaya kaldırdığı kentte
ama iyi ki buradayım, burada hiçbir şeyi unutmadan
burada bilginin bilgisizlikten daha çok acı verdiği yerde burada, tam karşında
hapisanelerde hintyağı gibi bir şeydi zaman
hastanelerde pıhtılaşmış kan gemisi gibi yol alırdı saatler

karılarının namuslarını dillerinde saklayan adamlar vardı bir taraflarda
televizyon kanallarında yitirilen çocuklar
gökyüzüne düşmemek için denize yapışan balıklar
ve depolara indirilen Lenin heykelleri vardı Sovyet Rusya'da
kafandaki duvarları niye cebine koymuyorsun sen baba

BABA BANA BAĞIRMA FARKINDA DEĞİLSİN

arkasını ezilenlerin yaladığı bir posta puludur dünya
bir karadelik yutana kadar uzayda bizi
asansör boşluğuna itilen bir kedisin sen
söylemenin tam sırası ülkeyi bu duruma senin oy verdiğin partiler getirdi baba
ama ben buradayım, burada hiçbir şeyi unutmadan

bir yaşamlık kaygı duruşundayım
yakın tarihimiz için

BABA BANA BAĞIRMA

bacağından vurulursa bir şiir
nereye kadar gidebilir?

BANA BAĞIRMA BABA

Kendine bağır

YOKSA HER ŞEY BİTEBİLİR

-AKGÜN AKOVA

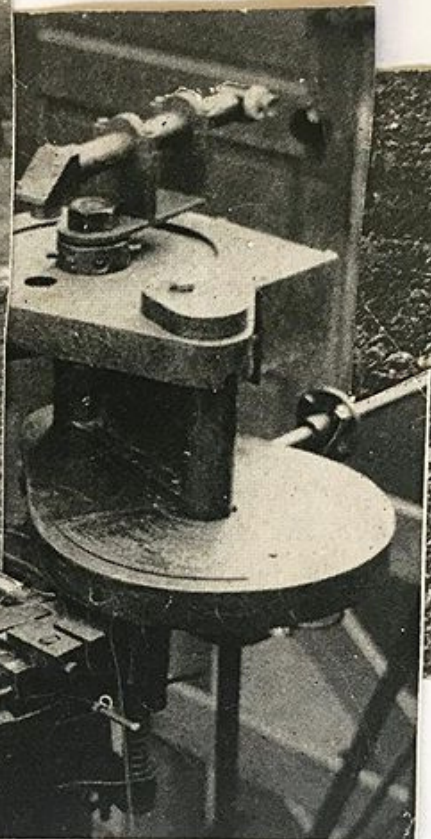
true. GOD

REAL

G
O
D

IS YOU!

Pişmanlığın ağıtı

Depo!Keko!keko!
kî kuşt? (kim öldürdü)
-min kuşt (ben öldürdüm)
kî şûşt? (kim yıkadı)
-min şuşt! (ben yıkadım)
kî veşart? (kim gömdü)
-min veşart (ben gömdüm)
ax! ax! ax! (ah, ah, ah)
Gerisi sessizliktir.

Albert Camus'un yabancı(L'étranger) isimli romanını sanıyorum ki çoğumuz okuduk. Bir klasik olarak benimsedik ve bıraktık, başka kitapları okuduk. Kütüphanemizde bir 'yabancı' durdu lakin her daim. Kitabın kahramanı **Meursault**'u hatırlıyorsunuz. Yine de biraz hatırlatayım: Kendisi bir Fransız, Cezayir'de yaşıyor. Bir ofiste masasında, Ankara'da memurmuşcasına çalışıyor. Annesinin ölümü ve ardından bir arabı öldürmesini(bknz: Cure-kill the arab) hatırlıyorsunuz zaten.

Peki Meursault'u bırakalım. Çevreye bir bakalım. Etrafta ne görüyorsunuz? her gün insanlar sürekli bakarlar: yolda bakarlar, otururken bakarlar, kafede bakarlar, barda bakarlar, işte bakarlar, yorgun bir günün akşamında şehre bakarlar. Peki siz ne görüyorsunuz? gördüğünüz şeylerin adı ne? Hayat? Dünya? Evren? Bunlara **bakıyorsunuz**. Peki bunlarda ne görüyorsunuz? Koşuşturma, Savaşlar, stratejiler, ticaret, sürekli dönen bir borsa, bir piyasa, konserler, şarkılar; **insanlar hep bir şeyler yapmaya çalışıyor**. Bir şeyleri kovalıyorlar.Evet. Bu bir kovalama. **Doğduğumuzdan beri bir şeyleri kovalıyoruz**. Bize otomatikman bir amaç koyuluyor. Biz de aç köpekler gibi onların peşinde koşturuyoruz. Onları çiğnerken başka bir amaç çıkıyor ve bu sefer ona atılıyoruz. ve hala NLP danışmanları "kendinize bir amaç koyun" diyor. **Bir şeyler için yaşayın!** Ne gibi mi? ah.. evet..

Daha iyisi için yaşayın sevgili dostum daha iyisi için!

Ülkemiz "vatanın için yaşa" diyor, Din "Tanrı için yaşa" diyor. Sana vatandaşlık ürününü ve inanç ürününü pazarlıyorlar

Meursault sendromu

Siz de etrafınızdaki her şeyin sahte olduğunun farkındasınız

Sana hedef veriyorlar. Ucunda güzel bir şey elde edeceğini sanıyorsun. Ama hayır. orada sadece başka bir amaç var.

Müzik, medya, popüler kültür, alt kültür, aidiyet duygusu yaratan her şey. Siz hiçbir şey hissedemiyorsunuz. Hissediymiş gibi olmak içinse kendinizi bu kalıplara sokuyorsunuz.

"Bir şeyin parçası olmak"

Meursault'u öldürdüler. Onu giyotine mahkum ettiler. Onu giyotine mahkum ettiler çünkü o maskelerini çıkartmıştı. Hissetmek inandırılmak ait olmak istememişti. Onu mahkum ettiler çünkü bütün bunlar onun için önemli değildi. Fransa Cumhuriyeti'nin bir vatandaşı olmak, Tanrı, Annesinin ölümü... Mutlak yalnızlığıyla bütünleşmişti. ve kendi içine dönmüştü. "His" maskesini çıkartmıştı. hiçbir yere ait değildi. Sadece denize girmeyi ve sevgilisiyle vakit geçirmeyi, balkonda oturmayı ve sütlü kahveyi seviyordu ve onu giyotine mahkum ettiler.

ama kendimden emindim, her şeyden emindim, hem ondan çok daha emindim. Yaşadığımdan emindim ve gelmekte olan ölümden emindim. Evet, bundan başka bir şeyim yoktu benim. Ama, hiç değilse bu gerçeğe, onun bana sahip olduğu kadar sahiptim. Daha önce de, bu anda da haklı olan bendim ve her zaman da haklı olmuşum. Şöyle yaşamıştım, böyle yaşayabilirdim. Şunu yapmış, bunu yapmamıştım. Filan şeyi yapmadımsa, falan şeyi yapmıştım. Peki, sonra? Sanki bütün yaşamımda, kendimi haklı çıkarmak için bu dakikayı, şu şafak vaktini beklemiştim. Hiç, hiçbir şeyin önemi yoktu ve bunun niçin böyle olduğunu da biliyordum. O da biliyordu. Geçirdiğim bütün bu anlamsız hayatta, geleceğimin ta derinlerinden, henüz gelmemiş yıllar içinden, karanlık bir soluk bana doğru yükseliyor ve yaşadığım yıllardan daha gerçek olmayan yıllardan bana sunulan ne varsa, hepsini aynı düzeye getiriyordu. Başkalarının ölümü, bir ananın sevgisi ne umurumdaydı benim? Başkasının Tanrısından bana neydi? Başkalarının seçtiği, kabullendiği hayattan, yazgıdan bana neydi? Değil mi ki, bir tek yazgı, beni ve benimle birlikte, onun gibi bana “Kardeşim,” diyen bir sürü ayrıcalıklıyı seçecekti! Anlıyor muydu acaba, anlıyor muydu ki herkes ayrıcalıklıydı. Zaten yalnız ayrıcalıklar vardı. Ötekileri de bir gün mahkûm edeceklerdi. Kendisi de yargıyı yiyecekti. Adam öldürmekle suçlandırılıp anasının cenazesinde ağlamadı diye idam edilseydi ne önemi olurdu bunun.

ALBERT CAMUS/YABANCI

Bizler “Meursault sendromu” yaşıyoruz sevgili dostlar. Hepimiz. Farkındayız ya da değiliz. koşturuyoruz, ama neden koşturduğumuzun farkında değiliz.

bir yazı yazdım...

Belki de biri geldi ve bağırsaklarımı etkiledi.

Yeniden başlanan buruk madde gibi... ~~Saçlarım~~

~~Sa S Sa Sa SSSSSSSSS~~ Saçlarım dökülüyor ve

bağırsaklarım acıyor. ~~AAAAA~~ ~~AAAAAAAAAAAAA~~ ~~A~~

~~AAAAA~~Aynaya baktığımda kırık ve çatlak bir bok surat
görmek hoşuma gitmeli mi? ~~Kendime~~ ~~AAAAA~~

Kendime ait büyük bir evim olsaydı daha değişik olurdu

belki. ~~AAAAA~~~~Kendime~~ ~~BBBBB~~Büyük bir evim yok.

~~Küçük~~Küçük bir ~~ev~~ evim de yok. ev. ~~küllükleri~~

temizlemek ~~zorun~~ zorundayım. çünkü bu benim evim değil.

birşey senin olunca kendini kaybediyorsun ve beni

arıyorsun beni asla arama. ihtiyaç duyulan parça

bu değil. gerektiğinde... sadece gerektiğinde

ben seni bulurum. ben kırık bir bok surat oldum.

burası için tek gereken şey bir koma. çıkınca kısıp bak.

yola, gözlerini, yola, gözlerini, yola, gözlerini dik yola

kırıklar bok suratta birkaç iz bırakmış.

sorarlarsa de ki

beni asla arama

ne var ki orda;

~~ama~~ ama ben seni bulurum

~~sadece~~ bağırsak, sigara

sadece

B Í R

K O M A

D O L U S U

O D A

ba

Kurtaracağım bu akşam rabbim diyorum seni, inan çiğ eti
yerken kan değerse dişlerime diye sahibim bu çelişik düşüncelere

İNAN RABBİM

Sırf bir parça lokmadan zevk alabilmek adına şükranlar sunmak istiyorum

Aksine bir o kadarda fuzulî buluyorum bu gereklilikleri

pekı ben ne istiyorum rabbim? Sana karşı gelmeğimi?

-Hayır rabbim bundan mütevellit değil bu fikriyatlar bende

----**bu mahallede zılgıt sesi terör marşıdır**----

Koşar yalın ayak çaput bağcıkla müşevvik devlet dersine yetişmek isteyenler

Kahırdan vücut icra etmiş rabbim kullarına, ah ne hayret edilensidir bu cinsiyetliler

Behimi bir içgüdüsel gereksizliktir bu kaygı fabrikalarında sinsi sinsi dolaşan

Batıl düşünürsem kovalar beni havsalamda bu yasak eylemli tefekkürler

İlmihal zeval gelmesin rabbime.Gün, asır geçer bu bireylerde oysa

Bir oda dolusu komam var, anlıyor musun rabbim?

İstersen paylaşabilirim seninle de

[müzik]

usul usul yürürken kağıttan serpmeye çocuklar

tahıl tarlalarında origami-k yetişen bombalara

basar,tıka basa dolu çocuklar on ikili yaşlarda

ölür,muhtemelen burda

ve fazla bile yaşamış-lardır bu dünyada

[çıkış]

zeVkü SeFa İçinDe DoLaŞAN bU çıĞLıKlaR

NeYİn EsiRgEnDiĞiNiN

fArKıNda DeĞİldir BİLE!

döNbak ŞU CİhAnı-aLEmE ŞU seRçe

ŞU ısıRGaNoTU müCiZeViSİNdİR sEn

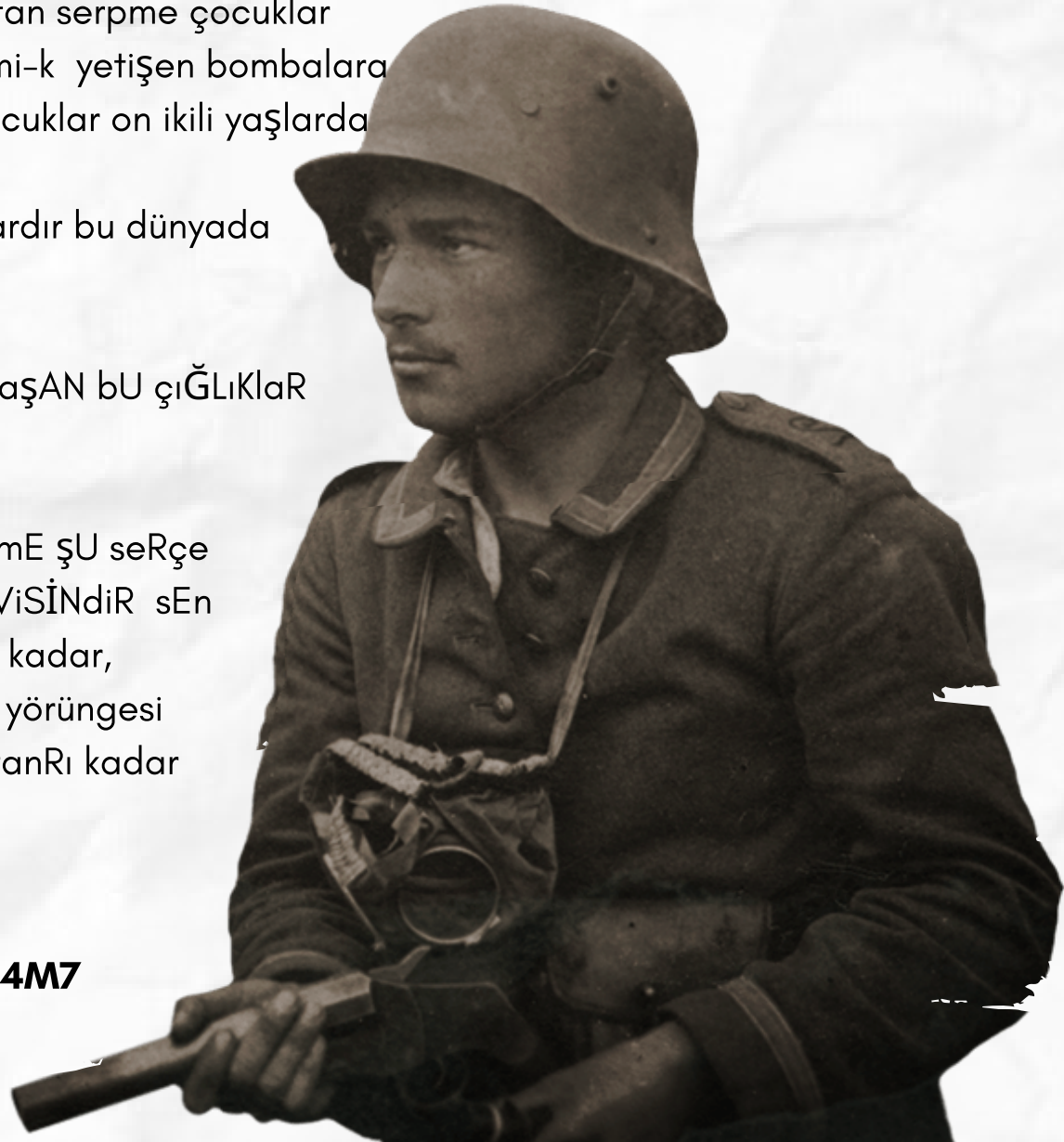
bİLE...tıpKı en aZ oNLar kadar,

bu bölÜmde çıkışımızın yörüngesi

belli deĞildir en az bir tanRı kadar

en çok keNDimiz kAdAr

PEKİ ÇIKIŞ NEREDE? /E4M7

**"Ey kara cübbeli senin gündüzün gece
Taş atma dünyayı bilmek isteyenlere
Onlar Yaradan'ın sanatı peşindeler
Senin aklın fikrin abdest bozan şeylerde" -Ömer hayyam**

İnsan olmadıktan önce dünya kul olsun yarar nece
Bu dünya'nın dert törpüsüne som altın nasıl dayansın sence
Dermanın dert olsun gönlüne, bırak aksın gitsin içine
İzzet olur o zaman sana geçip giden gündüz ve gece
Bak bir yanımız milenyum çağı diğërimiz sefil
bir organımız variyet bir ayağımız çul giymiş, atlas kefil

ham madde, yün battaniye, kimi ne taş yastık kıstas gafil
Oysa evren melhuz, düşünce atom fiziğı
Kimi ne gök kubbe kara yekdiğërine mai renkli bir selvi
Ne ki bu binyıl onlara haşhaş
bize dört milyon asır mey kâfi
İsterim yaşamak
dört milyon altmış
dakika sersefil
Milenyum nedir
benim yanımda
ezelden var idim
belki
dört milyon
altmış dakika boyunca
dolaştım serseri

"Ben dediğın kim ola,nerde,ne zaman var ola?

Tut ki nuh kadar yaşadın zor bela

Çıkma kendinden dışarı serseri olma " - Ömer hayyam

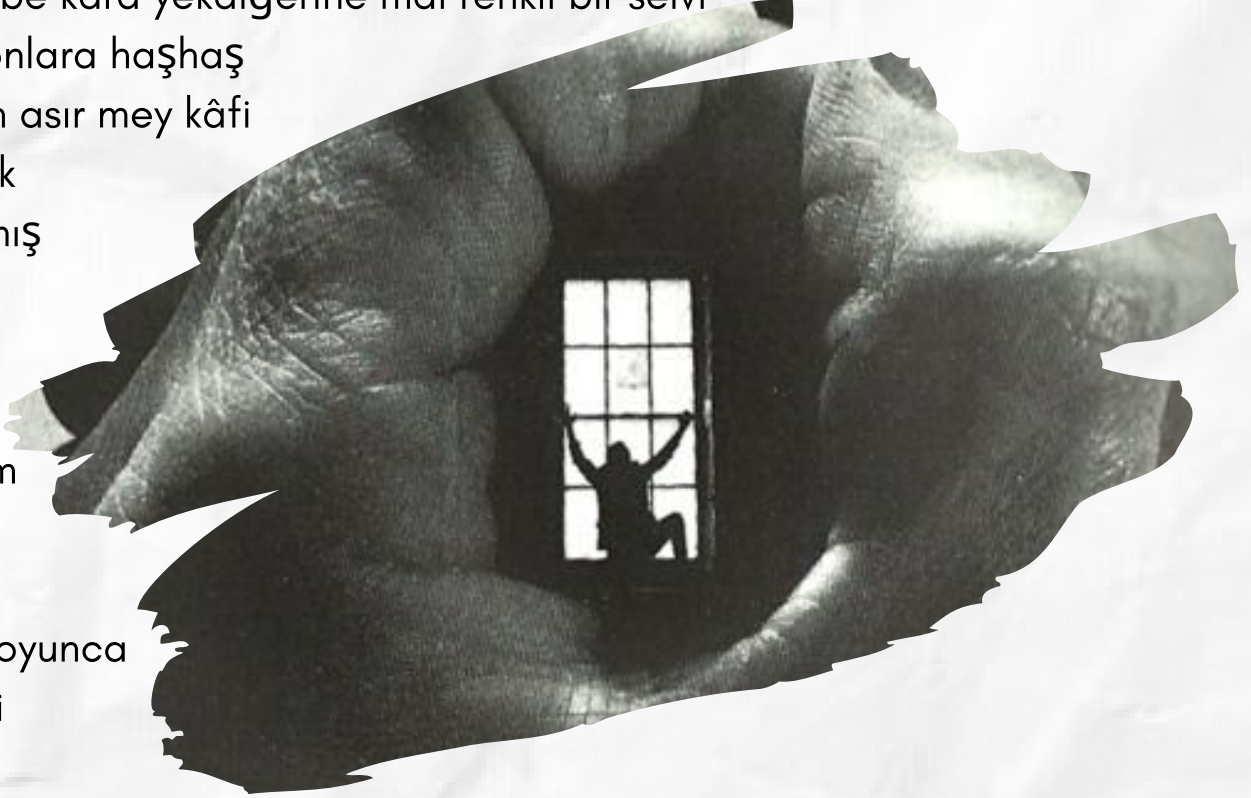
Oysa beg'im içërisi bir zındandır bana kaçır dururum burdan bu zından ki
ziyadesiyle görmüştür kaykavusları,zaloğlu Rüstemleri

Metanetli beg'im

Demişsin kendi zındanını yarat boyun eğ gökküresine

Ne diyeyim gökte ki özüme,yıkanmak varken şelalesinde ama altında beni yakacaksa

"Bir sudur bir su ki yangına gebe" - Ömer hayyam / E4M7 - SAFİ İSTIRAP

DİKKAT ! GİRİŞ YAPMAKTASINIZ

GEÇİCİ OTON

Ontolojik anarşi / Şiirsel terörizm - T.A.Z HAKİM BEY

Hakiki saf safranı gülsuyuyla karıştırarak bir mürekkep hazırlayın, mümkünse biraz da siyah bir horoz kanı ekleyin. Sessiz sakin bir odada bir mürekkep hokkası, bir divit, yedi siyah mum, bir buhurdanlık ve biraz aselbentle bir sunak hazırlayın. Muska ham kağıda ya da parşömene yazılabilir. Bir Çarşamba günü, öğleden sonra 4'te, yüzünüzü Kuzey'e dönerek diyagramı çizin. 7-başlı diyagramı kalemi kağıttan kaldırmaksızın, tek bir akıcı hareketle, nefesinizi tutarak ve dilinizi damağınıza dayayarak çizin. Bu Barisan Laksamana ya da Cinlerin Şahı'dır. Sonra Süleyman Mührünü (5-başlı bir cini temsil eden bir yıldız) ve diyagramın diğer bölümlerini çizin. Süleyman'ın Mührü üzerine lanetlenecek kişi ya da kurumun adını yazın. Şimdi kağıdı aselbent dumanına tutarak kendi içinizdeki ak ve kara cinleri çağırın:

Bismillah ir-Rahman ir-Rahim es-salam aleyküm

Ah Beyaz Cin, Nuru Muhammed'in

şahı tüm ruhların içimdeki

Ah Kara Cin, gölgesi nefsimin

GİDİN yok edin hasmımı

-ve şayet siz bunu yapmazsanız ihanet etmiş sayılacaksınız
Allah'a

-bu muskanın gücüyle

La ilahe ill'Allah

Muhammed er-Resul Allah

Eğer lanet tekil bir zalime gönderilecekse, mumdan bir bebek hazırlanıp muska bunun içine yerleştirilebilir (resme bakınız).

Daha sonra başın tepesine, sağ ve sol koltuk altlarına, sağ ve sol kalçalara ve dudaklara ya da burun deliklerine olmak üzere yedi iğne saplanır. Bebeği beyaz bir kefene sarın ve sonra hasmınızın üstünden geçeceğini bildiğiniz bir yerde toprağa gömün, bir yandan da bölgedeki yeryüzü ruhlarını yardıma çağırın:

Bismillah ir-Rahman ir-Rahim

Ah Yeryüzü Cini, Toprak-ruhu

Ah Kara Cin yeraltında yaşayan

dinle, toprağın vampiri

Sana emrediyorum bulmanı ve yok etmeni

_____in bedenini ve ruhunu

Kulak ver emirlerime

çünkü ben gerçek ve hakiki büyücüyüm

bu muskanın gücüyle

la ilahe ill'Allah

Muhammed er-Resul Allah

OM BÖLGESİ

Ancak lanet bir kurum ya da şirkete yönelikse o zaman aşağıdaki nesneleri de bulundurun: İyi kaynamış bir yumurta, demir bir çivi ve 3 adet demir iğne (çivi ve iğneleri yumurtaya saplayın); kurumuş akrep, kertenkele ve/veya böcekler; içinde mezarlık toprağı, manyetize olmuş demir talaşı, çadırısağı otu ve sülfür bulunan ve kırmızı bir kurdeleyle bağlanmış ufak güderi bir çanta. Muskayı sarı ipeğe nakşedin ve kırmızı mumla mühürleyin. Bütün bunları geniş boyunlu bir şişeye yerleştirin, tıpasını takın ve de mumla mühürleyin.

Şişe artık özenle paketlenip postayla hedef kuruma yollanabilir – örneğin Hristiyan televizyon misyoneri şovları, New York Post, MUZAK şirketi, bir okul ya da kolej – yanına da aşağıdaki açıklamayı eklemeyi unutmayın (şirket çalışanlarına ilave kopyalar yollanabilir ve/veya gizlice şirket binalarına bırakılabilir):

Malaya Kara Cin Laneti

Bu şirket binaları kara büyüyle lanetlendi. Lanet doğru ritüeller uygulanarak uyandırıldı. Bu kurum Hayal gücünü baskı altına aldığı ve Zihni bozduğu, sanatı sersemlemeye, manevi köleliğe, Devlet ve Sermaye propagandasına, bağınaz tepkiye, haksız kazanca, yalanlara ve estetik yıkıma indirgediği gerekçesiyle lanetlenmiştir. Bu kurum çalışanlarını artık büyük bir tehlike bekliyor. Hiç kimse bireysel olarak lanetlenmese de mekânın kendisine kötü talih ve kötücüllük bulaşmıştır. Uyanıp da istifa etmeyen ya da işyerini sabote etmeye başlamayanlar giderek bu büyüün etkilerine maruz kalacaklar. Büyü nesnelerini atmak ya da yok etmek bir işe yaramaz. Bu mekânda görüldüler ve artık burası lanetli. İnsanlığınızı geri kazanın ve Hayal gücü adına isyan edin – ya da bu muskanın aynasında insan ırkının bir düşmanı olarak yargılanmaya hazır olun.

Bu eylemi başka bir saldırgan kültür kurumu adına üstlenmenizi öneririz; örneğin Amerikan Şiir Cemiyeti ya da Anti-Porno Kadın Haçlıları gibi (tam adres veriniz).

Ayrıca kişisel kara cininizi çağırılmış olmanın etkilerini dengelemek üzere sevdiğiniz ve/veya takdir ettiğiniz birine ya da bir gruba sihirli bir kutsama göndermenizi de tavsiye ederiz. Bunu imzasız olarak yapın ve hazırladığınız hediye güzel olsun. Özel bir ritüel uygulanmasına gerek yok ama sezgisel/kendiliğinden bir tefekkür hali içindeyken imgelemin bilinç kuyusundan akmasına müsaade edin. Hoş buhurlar, kırmızı- beyaz mumlar, şekerlemeler, şarap, çiçekler vs. kullanın. Mümkünse hediyenin içine gerçek gümüş, altın ya da mücevherler koyun.

Başlangıç / Anastasya

Ölsün insanlar damarlarında ki kanla
Suistimal edilsin gerçeklik hiç olmasın dünya
Kopan sancılar geceleyin vertigomu sallar
Kaldırmıyor anastasya, bedenim nanemolla
Acı var sonunda gece oluyor çünkü
Beni korkutan karanlık değil yalnız kalmak çünkü
İçimde taşıdığım üç insandan biri her gece kendi odasında ölüyor çünkü
Affet beni anastasya uzun zaman oldu
Bir şiiri sana çok gördüm gözlerin görmedi bunu
Acı çekiyorum anastasya, elimde olsa sadece sarhoş olur kusarım ağlamaktan
Ama olmuyor işte gece ellerimden süzülüyor, aydınlıksa baştan savma/ Hiçbiri farkında değil
içimde yatan şeytanın/ Bir tek ben mi masum değilim yoksa insanlar mı saklı daha fazla?
Bilmiyorum anastasya, kendimi, bedenimi umursamayı bıraktım
bin sekiz yüz'lerin ingiliz kasabasında mintan giyip haraç kesen bir aşağılık olmak istiyorum hala
hâlâ senle yaşıyorum içimde anastasya
Ne olur yanlış anlama ait değil şiirler bu zamana
Kafamda binbir türlü girdap çekiyor beni boşluğa
Artık dayanmak bile istemiyorum geceleyin, korkuyorum kendimden
Uzun zamandan sonra aynaya selam verdim mesela
İğrendim anastasya özür dilerim/ Uykusuzluktan tanrıya dahi köreldim
Onlarca muhabbet sonu hiçbir şeymiş
Hiçbir muhabbet senle olankinden güzel olmamıştı oysa
Ey saçlarından ısık saçan sıcağı yanaklarında yuvarlayan
Hiç bir kadın senden güzel içmemişti cigarayı
Tüttürdüğümüz ilk cigaranın kokusu hâlâ aynı duvarda
Ey kalbinde yas tutturan anastasya/ Gariban memleketimi anlat nasıl hala ?/ Soru ekinde
ünlem taşıyan gözlerin oraya bakınca mutlu oluyor mu hâlâ?/ Ben ölüden farksızım ellerin gibi
yalnızım/ Kendimden utanıyorum anastasya/ Gelip dudağıma sarılır mısın yanağınla/ Bir daha
bahşeder misin dokunmamı saçına/ Gece getiren koyu sarımtırak gözlerinden süzülmüştü bir
kaç damla/ Vaftiz etmişti ruhumu o anda/ O zaman inanmıştım tanrıya/ Melek
gönderebileceğine inanmıştım anastasya/ Bagırdığında kulağında yapmadıysam yankı
Aramızda en uzak mesafe tanrı
Matem bulduğum yüz hatlarında/ Sen unuttun mu beni şehrin akşamında bir sabah/ Bir sabah
uyandığında yok muydum aklında/ Bir boşluğa düştüm hem aklından hem kendimden aslında
Paralellik getiren aşkın en hakiki gerçeğini kabul edemedim ben anastasya/ Okuduğum şiirde mi
kalmadı aklında/ Yoksa unutmadın mı aynı şeyleri mi yaşıyorsun geceleyin benimle Benim gecem
yağmurla rüzgar artık/ Sen ölmeyi ne ara hatırladın aklımdan
Bir gün bir daha şiir yazacağım sana/ Ey gece kusan saçlarından kadın
Ey büyü anastasya kendine şimdilik güzel bak!

Perişanlık nerde bugün? O ademden kaçan evdal
derler"Kaçmış halktan,mabedolmuş ona kaf dağı."
Yok olmayı marifet bilmiş, o günün evvelinde
o günün an'ı kayıp evdal! belki onu arar evdal,belli ki sağ
-"Arif değildir kimse,kimse en fazla perişan." dedi evdal
-Zahirin kaybolduğu noktadadır dedi batın ve dedi Allah
-"Ne olmuşsa Allahtandır,ne olmuşsa şahdandır." dedi evdal
-"Ziraa devlet ve din salyası onun ağzındadır."dedi evdal kaçarken.
Dem solmuş,kış olmuş,evdal bitkin,halk körmüş
Deve hendeğe,Allah yokluğa,sonsuzluk saydam'a düşmüş.
Perişanlık kendini erenler'e bildirmez olmuş.

PARALEL ŞİİR

güz gününde gür bir güldüm
gün, güneşi görünce güldüm

dün,dünyanın dönencesiyken
düzüm,dünyayı döndürdü
kesik eksende eksiğim
kesin eskittiğiniz meskeni
eksik kesinlikler keşfettim
haşır olup her şeyi red ettim
derdi ki;zamanında niyazı icazetli imama peşkeş sayardım.
Şimdi de diyor ki;

ters gitti,icazetli imansız yaptığım imamın peşkeşçilerini dar ağacına asarım.
buydu: devletin bizlere miyadi...

Rebabın evtarı rişte
Burhanım var ey sermeşt
Yolcuyum cavidan-ı hecre
Ey agah! Iticagâhım rah-ı şekâvet

Muktezanın zünnârı mâr
Ağyarın süveydası nâr
Hilkatı gülzâr, didarı sahba
Bezmi sahbahta neşvedârım humâr'a

Ey yezdânım mihman oldum ruşen-i-didar-ı-çerağına - **E4M7/KRŞS**

- * LÜTFEN, ÖLDÜĞÜM GÜN, BUGÜN OLMASIN...
- * LÜTFEN, BİRİ BANA BAĞIRSIN...
- * LÜTFEN, HAFIZAM KALMASIN...
- * LÜTFEN, ANLAMIM OLMASIN...
- * LÜTFEN, BİŞEYLER YANSIN...
- * LÜTFEN, AY BATSIN....
- * LÜTFEN, BİRİ BENİ KENDİM SANSIN...
- * LÜTFEN, KARMIM ACIKMASIN...
- * LÜTFEN, DİŞİM AĞRISIN...
- * LÜTFEN, BİŞEYLER YAP...
- * LÜTFEN, ---SEN ORDASIN...
- * LÜTFEN, ---SEN ORDASIN...
- * LÜTFEN, ---SEN ORDASIN...
- * LÜTFEN, LÜTFENLE BAŞLAYAN BİR CÜMLE DAHA OLMASIN.
- * N'OOOLUR?

Cam parçaları yuvarlanıyor meridyenlerden

Kan pıhtılaşıyor güneşle üzerimize

Kusana kadar hissetmek istiyorum bağırmaı

Susayan göz yuvarlarımın, uyuşmuş torbası

Akşamın aydınlığında caddeler konuşur

Sanki "benlik" ve sanki güneş ve sanki tanrı

Sahi kimliğim hangi binanın kaçınıcı katı

Alnımda mı damgalı randomsal numaralar?

Bir çocuk büyüdü ana rahminde

Toprak atılacakmış, büyürken üstüne

Ben hiçbir çatıda görmedim ki bir kedi

Çocukluk masalıydı şimdi görürken Hiç hissetmedim seni,
daha eksik dahi değilken

Şişmiş uçkurumun boğulan matemi Ben hiç geceleri öldüğümü hatırlamam

Çünkü;

hiçbir ayna,

hiçbir şeyin

şahidi değil.

E4M7/PIHTILAŞAN BENLİK

"BİR BİREYİN eylemlerine, kaçışı olmayan, içselleşmiş bir otorite kılavuzluk ediyorsa politik özgürlüğün çok az anlamı vardır" diyen yazar bu kitabında "içselleşmiş otoriteyi" oluşturan mekanizmalardan biri olan eğitimi ele alıyor.

SPRİNG -esas olarak- iki eğitim modelinin varlığından söz ediyor: İlki düzen, plan ve yüksek verimlilik aracılığıyla toplumsal ilerleme arayan teknolojik ve rasyonalist model. Bu modele göre "toplum, verimli işleyiş hedefine sahip bir makine olarak görülür. İnsanlar, değerleri toplumsal makinenin pürüzsüz işleyişine katkılarıyla belirlenen 'insani kaynaklar' haline gelirler. Bu modelde, çocuğa üzerinde çalışılacak ve toplumun iyiliği için biçimlendirilecek bir nesne olarak yaklaşılr." Bu modelin eğitim aracı olan okula Illich "iktidarın fahişesi" diyor. Bu modeli benimseyen psikolog, hırsızlık yapan yoksul insanlarla karşılaştığında "çalma alışkanlıklarının nasıl sona erdirileceği" sorusunu araştıracaktır.

SPRİNG'İN Ferrer, Godwin, Rousseau, Marx, Freire, Illich, Stirner, Tolstoy, Reich ve Neill'in tezlerini tartışarak önerdiği ikinci modelde ise önemli olan düzen ve verimlilik değil bireysel özerkliğin artmasıdır. "Toplumsal değişimin hedefi, artan bireysel katılım ve toplumsal sistemin denetlenmesidir. Bu model, modern toplumsal kurumların gücünün büyük ölçüde halkın, bu kurumların otoritesini ve meşruiyetini kabul etme gönüllülüğüne dayandığı inancına bağlıdır." Bu modelin sorusu "bireyin toplumsal makineye nasıl uydurulacağı değil, insanların, kişisel tatmin olmadan çalışmayı ve özgürlüğü sınırlayan toplumsal otoriteyi neden kabul etmeye istekli olduklarıdır." Bu modelin psikoloğu ise "neden bütün yoksul insanların hırsızlık yapmadığı" sorusuna cevap arayacaktır.

"SPRİNG'İN kitabı benzersiz bir çalışma. (...) Bu işi yalın bir dille ve yetkili bir tarihçinin basiretliliği ile yapan, bildiğim tek okunabilir kitap. Çağdaş eğitimle ilgilenenler bu kitabı okumamazlık edemezler."

Ivan Illich

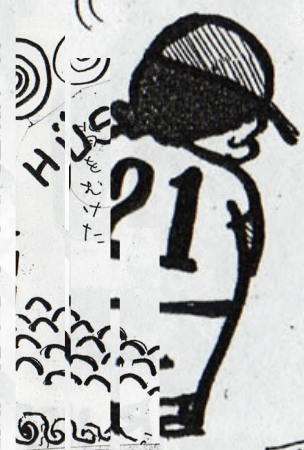
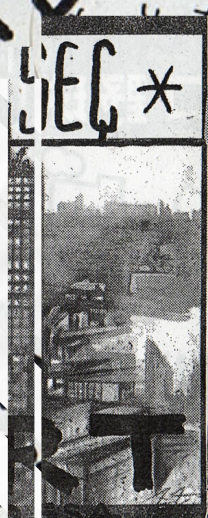

AYRINTI

leme

KUSRAN

KCH

YAKLAS VE YOKET

SİZ HÂLÂ ANARŞİST MİSİNİZ?

Son kullanma tarihi olan her ürün gibi, ideolojilerde tüketildikleri son noktaya kadar kendi benliklerini korurlar. Raftaki son günlerini genellikle indirim sepetinde geçiren ideoloji, tarihi geçtikten sonra toplum nezdinde nereye konulur? Çöp sepetine. Siz hala anarşist misiniz?

Kulağıma uzaklardan takılan bir ses, hava karanlık olduğu için söyleyen

kişiyi tam olarak göremesem de sesinden anlıyorum ki o bir kadın. O esnada telefonla konuşuyorum. Sesin geldiği yere odaklanmam zorlaşıyor

ve kafamı çeviriyorum. Karşısındaki elemanla dalga geçercesine vurguluyor cümleyi, “siz hala anarşist misiniz?” bir cevap yok.

İdea metanın kendisine dönüştüğünde, kişi kendine ait bir takım boşluklar hissediyor. Kendinin imgesine karşı bir rahatsızlık hissetmeye

başlıyor ve bu imgeyi hiç bitmeyecek gibi duran bir tekrar ile beslemeye devam ediyor. Fikirsiz metanın bu dışı vurumu, besin olarak

tüketilen ideolojinin kimliğine hiç takılmıyor. Bugün bir eylemci kimliğini tüketen birey, bir başka zaman geldiğinde artık toplumun saygın kesimli bireyi kimliğini üstlenmeye başlıyor.

ENDÜSTRİ ÇİĞ GIBI

büyüyerek üstümüze geliyor. Hepimiz bundan bir noktada haz alıyor olmaylıyız ki bu büyüme katlanarak devam ediyor. Marley baskılı bir tişört, Frida baskılı bir çanta, anarşist logolu bir bandana; tüketim olanakları kolayca indirgeniyor. Sistem bireye istediği her şey olma şansını veriyor. Kendine yeni kavramlar üreten bir canavar, kendine yeni kimlikler üreten bir canavar, kendine yeni özgürlükler üreten bir canavar, kendine yeni savaşlar üreten bir canavar, kendine yeni nesiller üreten bir canavar. Bir önceki kuşak tarafından uyarı atışı olarak yapılan her hamle, bir sonraki kuşağa varana dek bir ürüne dönüştürülmüş, tüketilmeye hazır bir meta haline getirilmiş oluyor.

İNSANOĞLU BU PARADOKSTAN ZEVK ALIYOR.

Doktor öz şehirden uzaktaki evinin terasında, uzay boşluğuna ses dalgaları yolluyor: olası bir yaşam tarafından varkedilip, dünya gezegeninden kurtulmak tek hayali.

Burroughs şarkıyı tekrarlıyor
– Sizin insanlık tarihi dediğiniz şey,
benim kaçış planımın başlangıcına dayanıyor–

Siz hâlâ **vegan mısınız?**

Siz hâlâ **komünist misiniz?**

Siz hâlâ **kemalist misiniz?**

Siz hâlâ **feminist misiniz?**

Siz hâlâ **müslüman mısınız?**

O kadar hızlı tüketiyorlar ki... Bu talebe yetişemiyoruz. Bir yerden sonra tüketecekleri bir şey kalmıyor, damağa uygun ürün eksikliği çekiyorlar. Tümüyle boşluğun içinde, sadece aşağı inerek saatler geçirenlerini gördüm. Scroll down. Ekranı ufak bir hareketle aşağı kaydır. – tüketiciler ayaklandı. **DAHA FAZLASINI İSTİYORUZ!**

Bağımlılığını kafasının içinde atlatmaya çalışıyor. Bir kez daha, bu sefer son olacak. Peki kendini bir sonraki sefer için ikna etmek istersen, o sıcak his, son sefer olduğuna emin olduğun sıcak bir esrime anı, insanın kendini kandırışındaki ustalığın cazibesi.

Senin eski kafalılığın, senin modası geçmiş ağzın, senin çaresiz karakterin; Bunlar toplumun haz nesnelere dönüşüyorlar. Ağzına tıktırdığımız kelimeler onun kimliğini belirliyor. Yönetici ve yönetilen sınıf arasında bir ayrımcılık anlaşması, sessiz soğuk koridorlarda iş adamlarının karıları üzerinde yaptığı korkunç deneylerden bahsediyor. **“Ama bilmelisin ki kuşkularım var, gözlerime gölge düştüğünden beri beni koruyan çirkin bir şey var üzerimde”**. Modası geçmiş bir nefret söylemi kurbanını sokakta yürürken görüyorum, kızgın bir şekilde kafasını kaşıyarak yanımdan geçiyor.

Siz hâlâ **ben değil misiniz?**

Konudan sapıyoruz. Uzak ve ucube bir dönem, tek istediğin!

- TUGAY ERDEM

友論対論連載 10

は 成 立

VAR ?

-NE

て仕事を

いは、日本の

た軌跡と

-KONUS BENİMLE.

-NE VAR ?

-KONUS BENİMLE

-NE VAR

-HAIN KADIN-5

[GİRİŞ]belirsiz bir silüet belirir minarede.....ertesi gün

O sabah bosboydan 180 santim kanla uzandı evdal
bir kilisenin istavrozuna, ağrıyan dişinin arasına sıkıştırılmış kumaş ile
evdal ve yüzseksensantim kan, sekseni yerde
gerisi kokuyor, aynısını vecdi yaptı o sabah onunkinde pamuk
gitti intihar etti dişi için peki ama neden?
vecdinin dişi ağırmıştı evdalin neyi?
o sabah tüm parkinson ve alzaymır hastaları
ağladı,alzaymır olanlar öğleye doğru daha keyfekederdiler
çünkü bu bir avuç bunak sabah olanları hatırlamıyorlar
çünkü bu koskoca güruh gün içinde ne yaptığını bilmiyor!
evdal ertesi gece kiliseye gelmiş, ne yaptığı belli değil
Yanında bunak ve deli beraber gelmişler, deli düşünceden mahrum
Evdal uzandı bir şekilde mahmur
Baba beni işittiğin için şükrediyorum, dedi
Yerde ki oylumdan kumaş parçasını aldı dişinin birinde kan sonrası muallâk

ÇIKIŞ [BELIRSIZLIK İÇERİSİ]

Zangocun ne yaptığı belirsiz,
Deli ketum ,zaten vecdi
de paranoyak--tı...
büyük ihtimalle

-E4M7/DİŞİN CİSMİ

Şiirsel Terörizm

ACAYİP DANSLAR ETMEK GECE BOYU AÇIK bilgisayar bankacılığı lobilerinde. Yetkisiz havai fişek gösterileri. Devlet Parkları'na yayılmış tuhaf yabancı yapıntılar olarak toprak-sanatı, yeryüzü-eserleri. Evlere kanunsuz olarak girin ama hırsızlık yapmak yerine Şiirsel-Terörist nesneler bırakın. Birilerini kaçıran ve onları mutlu edin. Rastgele birilerini seçin ve onları muazzam, faydasız ve hayretler içinde bırakan bir kismete konduklarına ikna edin – örneğin Antarktika da 5 hektar arazi ya da kocamış bir sirk fili ya da Bombay'da bir yetimhane ya da bir simya elyazmaları koleksiyonu. Daha sonra bir anlığına da olsa sıra dışı bir şeye inandıklarını fark edeceklerdir ve belki bunun sonucu olarak daha yoğun bir varoluş halinin peşine düşeceklerdir.

Bir ilham ya da bilhassa tatminkâr bir cinsel deneyim yaşadığınız yerlere (kamusal olsun özel olsun) pirinçten anı tabelaları çakın.

Bir alamet peşinde anadan üryan kalın.

Okulunuzda ya da işyerinizde tembellik ve manevi güzellik ihtiyacınızın karşılanmadığı iddiasıyla grev örgütleyin.

Graffiti sanatı çirkin metrolara ve kımıltısız kamusal anıtlara bir zarafet ödünç verdi – Şiirsel Terörizm sanatı da pekâlâ kamusal alanlarda tatbik edilebilir: adliye lavabolarına çiziktirilen şiirler, parklarda ve lokantalarda terk edilen küçük fetişler, park edilmiş arabaların cam silecekleri altına sıkıştırılmış fotokopi sanatı, okul bahçesi duvarlarına yapıştırılmış Büyük Harfli Sloganlar, gelişigüzel ya da belli alıcılara gönderilen imzasız mektuplar (mektup sahtekarlığı), korsan radyo yayınları, ıslak çimento...

ŞT, sahnesi, oturma yerleri, biletleri ve duvarları olmayan bir Vahşet Tiyatrosu'nda sahenelenen bir oyundur. Bir işe yarar olması için ŞT'nin tüm basmakalıp sanat tüketimi biçimlerinden (galeriler, yayınlar, medya) kategorik olarak ayrılmış olması gerek. Artık sokak tiyatrosunun gerilla Situasyonist taktikleri bile çok iyi biliniyor ve bekleniyor olabilir.

Yalnızca karşılıklı tatmin amacı gütmeyip taammüden güzel bir hayatın bilinçli bir eylemi olan zarif bir baştan çıkarma Şiirsel Terörizmin nihai noktası olabilir. Şiirsel Terörist para değil KUR peşinde olan bir güven madrabazı gibi davranır.

ŞT'yi diğer sanatçılar için yapmayın, yaptığının (bir süreliğine de olsa) sanat olduğunun bile farkına varmayacak insanlar için yapın. Tanımlanabilir sanat kategorilerinden sakının, politikadan sakının, tartışmak üzere etrafta dolanmayın, duygusal olmayın; amansız olun, risk alın, yalnızca tahrif edilmesi gerekeni kırıp dökün, çocukların ömürleri boyu unutmayacağı bir şey yapın – ancak ŞT İlham Perisi size hakim olmadığı sürece doğaçlama takılmayın.

Giynip kuşanın. Sahte bir ad takın,efsanevi olun ama

**yakalanmayın,
suç olarak
sanat,
sanat
olarak suç**

ronnier

Si

hm.

a krabalarıyla

P roblemleri

O lan

Ç ocuklar için

D idaktik

S iir k öşesi

ebeveynlerin yardımcı ebeveynleri

eski evimizi hatırlıyorum.
her taraf yapma çiçek doluydu.
sanki birileri bizi çok seviyordu.
ya da biz çöp sepeti kullanmıyorduk.

şimdi yeni evimizdeyim.
her tarafta ebeveynler var.
sanki kokuyu almışlar.
her bir ağızdan diyorlar ki,
oğlanın çöp sepeti yok.

ne yapabilirim?
kullanmıyorum kardeşim.
benim, bir adet annem
bir adet babam
ve bir adet kızkardeşim var.
ama hala...
ebeveynlerin yardımcı ebeveynleri
ortalıkta.
işleri karıştırıp...
naylon çiçek piyasasını
yönetiyorlar.

benim bir ebeveyn koleksiyonum var.
ama hala...
bir çöp sepetim yok.

BISMILLAHIRRAHMANIRRAHIM

Ekmek yemek hasebiyle ilkin yemek gerek taş

Kaç! çünkü bağnazın derdi saç

Kaç! çünkü yatakta yerin dar

ve insanlığın sığ yassı bir zar,Uyan! yırt için de bulunduğun zarı tekmele

Varoluş bile böyle başladı daha embriyodayken bile

Nefretin ne kadar uzak kendinden?

Kaç kendinden yoksa saplanıp kalırsın bu bataklığın içinde

Bu dünya cehaletten bir deryâdır boğulursun burada!

Ölürsün bu çölde hakikatten uzak ve gerçeklerden muhtaç

soluyorum bu leş hakikatı,soludukça yanıyor akciğerim bahsetmeliyim sana lütfen gör!

ağaçtaki hadım olmamış bademleri,uğursuz otuzdört kadavrayı,ipek tenli kızları

ağaçtaki bademler hadım olmuş mudur ? şimdi lütfen bana bunu sor

sağırdır sağduyun aynı zamanda kör

kader denilir oysa kader alında yatan kapkara bir göl

AĞIT/BÖLÜM BİR

cesedinle

içimdeki [gaflet] çürümeseydi

seni [ekmekten] çok severdim

o çığın varoluşçu ağırlığıyla

kavruldum derdim

fakat yanmak nedir hiç bilmemişim

KINAMA/BÖLÜM İKİ

şu yoz değişim

çukur açtı çekti beni içine vicdanım

tanıyın beyim

nefret benim köpeğim gerdanımda zincirlidir

eriyorum hey! KULAK VERİN BU DURUMA

(bu bir erken teşhistir)

Pıhtılaşıyor kemiklerim zülfikar bu normal bir şey mi?(Zülfikar bile korkar bu durumdan)

önce kuldan hata gerek o halde kıyıma geçmeli mağaraların başına gaz ve ateşle!

evvelinde kömür ve tüfekte!kara çarşamba yaklaşıyor dedi dudak altından;paşa

eriyorum hey!(bu bir geç kalmış tedavidir)

velev ki güneşten daha boğucudur bu coğrafya

dervişane biat ederiz ama yalandan ne harama ne de yolumuz düşer tanrıya

özümüzde canımız sıkılır isyan ederiz bazen dilsiz kâinata

oysa biz bir avuç insanoğlu kapısı kilitli helâda zuhur ederiz

eridim!(tedaviye artık cevap vermez)

şimdi söylesin biri ben Allah olsam sırrıma kim ermez?

E4M7/ERİYORUM HEY!

Amour Fou^[4]

AMOUR FOU bir Sosyal Demokrasi değil, İki Kişilik Bir Meclis'tir. Gizli toplantı zabıtları nesir için ziyadesiyle büyük ama yine de hayet yerinde anlamlarla uğraşır. Ne öyledir ne böyle - Alameti Farikalar Kitabı titrer ellerinde.

Elbette okul müdürlerine ve polise sıçar sıvar ama kurtuluşçulara ve ideologlara da alaycı gülüşler atmaktan geri durmaz - temiz, aydınlık bir oda olduğu sanılmasın. Koridorlarını ve terk edilmiş parklarını, pırıl pırıl siyaha ve zarımsı cart kırmızıya boyalı pusu dekorunu topolojik bir şarlatan düzenlemiştir.

Her birimiz yarım bir haritaya sahibiz - iki Rönesans hükümdarı gibi bedenlerimizin aforoz edilmiş katışımla, sınırların bileşimiyle yeni bir kültür tarif ediyoruz - Şehir-devletimizin Farazi dikiş yerleri terimizle lekeleniyor.

Ontolojik anarşizm son balık avından asla geri dönmedi. Kimse FBI'a ötmediği sürece, uygarlığın geleceği KAOS'un umurunda bile değil. Amour fou ancak kazara soy sop verir - temel hedefi Galaksiyi mideye indirmektir. Bir dönüşüm komplosu.

Aileyle tek alakası ensest ihtimalinde yatar ("Kendi başına yetiş!" "Her insan bir Firavun!") — Ah, en samimi okurlarım, suretim, biraderim/ kız kardeşim! - ve bir çocuğun otuz birinde gizlenmiş (tıpkı bir origami çiçeği gibi) Devletin çöküşü imgesini görür.

Kelimeler onları kullananlara aittir ta ki bir başkası onları geri aşırana dek. Sürrealistler amour fou'yu Soyutlamanın hayalet makinesine satarak kendilerini küçük düşürdüler^[5] -bilinçaltılarında tek aradıkları başkaları üstünde iktidar kurmaktı ve bu işte de Sade'in takipçisiydiler (o da sadece yetişkin beyaz adam için "özgürlük" isterdi ki kadınların ve çocukların bağırsaklarını deşebilsin).

yapmak yıkmaktır

Sana ne?

Amour Fou her piçin ("aşk çocuğunun") yıldızıyla barışıp, dünyaya geldiğini görmek ister – AF anti- entropik araçlarla serpilip gelişir – AF çocuklar tarafından taciz edilmeye bayılır – AF duadan yeğdir, deli goncadan^[6] evlâ – AF her nereye giderse kendi palmyeleri ve ay ışığını da oraya götürür. AF, tropikalizmi, sabotajı, break dansı, Leyla ve Mecnun'u, barut ve sperm kokusunu takdir eder.

AF daima gayrı meşrudur, ister evlilikle ister izci oymağıyla maskelenmiş olsun – daima sarhoştur, gerek kendi salgılarının şarabıyla gerek kendi çok biçimli erdemlerinin dumanıyla. Duyguların dengesizliği değil tanrısallaştırılmasıdır – özgürlüğün sonucu değil daha ziyade önkoşuludur. Lux et voluptas.

Amour fou kendi estetiğine doymuştur, sınırlarına dek kendini kendi yörüngeleriyle doldurur, meleklerin saatine göre işler, komiserlere ve dükkân sahiplerine uygun bir kader değildir. Tutkunun karşılıklı oluşunda nefsi uçar gider, takıntının bencilliğinde komünal ruhu yitirir.

Nasıl ki büyücü sıra dışı bilince gereksinim duyarsa Amour fou da sıra dışı cinselliği gerektirir. Anglo- sakson, post-Protestan dünya tüm bastırılmış tenselliğini reklamcılığa akıtır ve kendini çarpışan kalabalıklara böler: iffetlilik taslayan histeriklere karşı önüne gelenle yatan amipler ve eski bekârlar. Amour Fou kimsenin ordusuna katılmak istemez, Cinsiyet Savaşlarında saf tutmaz, eşit istihdam fırsatı canına tak etmiştir (aslına bakarsanız hayatını sürdürmek için çalışmayı reddeder), yakınmaz, açıklama yapmaz, asla oy kullanmaz ve vergi ödemez.

Yabwark ylkwark ylkwark

Sans ne?

KORKU SIRADAN BİR ŞEY MESELA UYKU

Zeminden tavana bakakalan hayaletim
Bir yaşlı adamın sakallarında ağarmış silüeti
Akan zamanın çatlaklarına binaen zerk etti
Aynı oda kaç defa ses verir duvarlarıyla
Hangi renkten kaçsan şehir yok olur
Kahve kadar sadeler koyu bir raddede
Yapıştım gölgeme çıkamıyorum uzak caddeler
Maktulün ismini ancak mezarlıklar yâd eder
Sahi ölen kimdi ruhu şâd olur mu?
Maktulün rüyası düşünde kabul olur mu?

E4M7/YABANCI

KORRU SIRADAN BİR ŞEY MESELA UYKU

ilk olarak şunu öğretmeli azizim dersin;

-söyle, yüzde kaç kârsın sen,

Kemikler hariç?-

-altında birkaç güvercin ve dünya

ah ki mavi derler ona hala

sen tenezzül etme diye,

-bakmaya.

Nehirler geçme ve öpeme gökyüzünü

güneşinin alnından,

-yok olacaklar biliyorsun.

kanayan kâr kaynağı

kanadıkça var ettiği sanrısı;

-daha çok bayrak getirin!

-ki üstü açık kalıyor cesetlerin,

-kurtarmak, and içilen

kaba etler altında derisi yüzülen

çıplaklaştırılmış cesetler lehine.

...tek sözümdür konunuz üstüne.

-Tuan

annelerinden azar işiten çocuklar
evde geç geldiği için

bu Akşam kağıttan kayıklara suikastımız var
onlara küçük subirikintilerinde oynarken

Yosun Tutmuştu kağıtlar
geceleği seyrederken umutları gözkapaklarında

tren gecede durdu
içerişi Avaz avaz ses

Baba dinlerken Haberleri mutlaka
onun dersi vardı Dışarıda ses
kağıttan kayıklara suikastımız var

25-Şubat-1988

Com back, sevgilim - Biri beni vurdu
Bunlar benim Lian'ı seri denemelerim
Ölüyorum ya da tanrılaşıyorum diyebilirim
Ben hâlâ Papa XVI. Benedictus'a dua ederim

Com back, sevgilim - Başımın arkasından vuruldum
Aubrey ile Kiko bize benzeyerek geçinsin
Kanım pıhtılaşmıyor - Sen Michelangelo'nun ayrıntıları
Merhaba Bayan Dünya, ben sizin asfaltlarınıza kefilim

Hörry up, sevgilim - Kanıyorum ensemden
Vücut ısım düşüyor bunu bir aksiyon filminde seyretmişim
Ben ben sana sana ah güzel şeyler verdim
Ve senin de içine bir evet koymuşlardır

Bir köpek gibiydin harika ve tüm uyuyuşunu ezberlerdim
Ah ne kutsal görevdir yorulmak bir kedi için
(O kadar narınsın ki, sim terlersin
Lezbiyenler yumuşacıktır, sen de öylesin)

Com back, sevgilim - Kurtul külotlu çoraplarından
Ambulansları kana boyadım, bunlar büyük düşünceler
Ve bunlara sahip olmadığına sevindim
Birden hatırladım, ben bir boşluğa sahibim

Com back, sevgilim - Saat on ikiyi geçti.
Ve sen Sokrates'in mozaik sakalları
Orijinim sabit değil ve ölümü çözemiyorum
Ne de hoşnutsuz hücreler çıkıyor basiretimden

VE ANABAŞLIĞIN

DETAYLARI

YÜZÜMDEN

DÜŞÜYOR

-KİLİSELER VE LİSELER

**"BÜLTENİ BOZAN AYKIRILIKLAR
İVEDİLİKLE BERTARAF
EDİLMEKTEDİR"**

BINA - THE ANTENNA FILM /
YÖNETMEN : ORÇUN BEHRAM

"Biri bizi gözetliyor"

-Distopik cevaplar serisi-

Bu yedi fersahlı âlem şiirinin

İstimrar toplumdan düşe kalka gayrı uçtan uçta kalmak

Jamais vu memleket, bilincim olabilir moses herzog

Presbit bir rüyada tıkanmak ve rab'dan rahme düşmeden verilen prologu yırt at!

İrfan edebî artık mesnevide, mektepte proleter nefretiyle artan kinim

vardı artık tekuydulu gezegenlere Maalesef ne hademeihayat olmak isterim

ne de zangoç kalırım hilâfihakikat sisteme

ezbere rüya tabirlerinde bunak, haşere beyinli cisimlerde milenyumda olduğunu hissettir

beşpençe devranda istirham edebileceğin tek şey mugayir mukayese

bu alelade devletli bireyleri alengir lâkırdılarla devir ...(devir,devir)

bu alelade devletli bireyleri alengir lâkırdılarla devir ..!bir gün dönmeden yaradılışın tezvire

barınır mayanda yekpare mikrop cihan, devir daim eder yozlaşmış asır

içine çeker benliğini biçare halde Kırılır sıtmadan velev ki o daha bir şey değil

KURTULAMAZSIN

mevlânın kıyametinde Zahit zahirde müminden istifade ruhanî kelimelerin müzayede-de?

taş ve
milenyum
çağına aynı
anda girişidir

Kazamatta beni kara siyah tanklar ezdi çünkü haberi vardı lejyonerlerinin!

Toprak kırıldı oysa postallarda eriyip kızıl ellerdeydi adı: ahıska memleketim

Doksan dörtte prefabrik kentte misafirdim yaktı beni

Fakat şu yoz denen şey diyar diyar peşimden gezdi

dolaşırken daridünya içinde, kayboldum kozmosun mesamesinde

Müteakiben çok geçmeden eğin kalan milenyumda ölü doğdum

bu devridevran atmosferi linyit, yaşamağı soludum cıva gibi

BU DÜNYA CEHALETEN DERYADIR BOĞAR SENİ

obruklardan taşan fareler ve karstik lateritte yetişen böcek misali

Kâinat hüküm düşmüş gözyuvamın içine Ölüm bir an için düştü gözlerimin önüne

DAHA BU NE Kİ?

tekrar ediyor insan göklere bakarken; Tabutun boş bir koza

Bırak içinde dönüşsün sürfe lârvalar hakikate ,düşer şüphesiz birkaç kelam bedenine

Sen o vakit gayrısındır ' derim göç şimdiye var Bugüne kanat aç

Nihaî arkasında bengilik var ha serhat oldun ha hakikat

O çerçeve olsan da ' olsan da içinde ki zanaat dile ne hacet, yek mülktür sinede ki sait niyet

Delilik mahzeninden selamlarını yolla
Yarattığın merdumgiriz tanrılarına
Gecenin sermest fısıldaması Rana
Ufak bir çınlamaydı paslı kulaklarında

ŞAŞIRMA

Gözler bedenden umar mudana olumsuz müdana
Sözlerim sirayet tesir etti kalp damarlarında
Hitabım kalpsiz insanların abes ruhlarına
Sus iyice anlamsız fazla uzatmadan sar başa
Doğdu kötülük;insan,insanoğlu olduğunda

Bir kağıt bir kalem aydın
geceler mesken olur kara
gündüzden isyan etmem ben
amadeyim sadece boş hissini
yenmeye ezmeye tek kişilik
toplu fikirsel savaş,az bi yanaş
al sana kalaş hadi al ruhumu
ruhuna kat geç kalmadan savaş
sığmaz karalara aciz insanlar
bana göre ölmeli erbablar

-AMED ZENGER

[SORGU BÖLÜMÜ]

Boğar mı hakikat kadar akıcı sathî tohum
Mutlak yektir birçok zırlıta ona biraz denk
Kılçıksız bir balık ne kadar isyankâr olsa da

Amip ilahsızdır ve kâinatla eder cenk

[EYLEM BÖLÜMÜ]

Sığ ve derindir orası aynı zamanda atladığında ilkin evvelce bak sakladığına
Sonra dil yont tat, acı mıdır tatlı mıdır? Ab-ı hayat kuyusunda yaşam
Uçsuz bucaksız kambur bir yaşayış üzerine birkaç sinama
Suskun ama **avaz avaz çığlık avaz avaz ses**
Somyamın kenarında bir kuruntu
Birkaç karınca üzerinde dâridünya hakkında akıldışı zirvalaşıyoruz yek ben
Yekdiğeri o

Çene kemiklerimiz birbirine değıyor oysaki sinirden
Yine ne diyeceğimi bilmiyorum bu içinde bulunduğum hususa

Toplanın!

Cerrahî müdahale var bu akşam gövdeme

Karşılıksız yolculuk var, ben de;

Mantıkdışı bir haber vereceğim iyi dinle!

Şimdi bu düşünceler biraz cinayete karışacak
ve belki de bazı çiğdeler intihara meyilli önoluşum
gösterecek,kim bilir yine hangi yersıçanı mükellefiyetten göçecek
Şimdi iyi bir uykuya dalmak için

Kendine lâtife et.

-E4M7/MANTIKDIŞI BİR EYLEM

MALENKOF!

“

**Bir avuç insan oturuyor yukarıda,
aşağıda da birçok kişi.
ve bağıırıyor yukarıdakiler aşağıya:**

***"Çıkın buraya gelin ki,
hepimiz olalım yukarıda."***

**Ama iyice gözlediğinde görüyorsun,
neyin saklı olduğunu yukarıdakilerle,
aşağıdakiler arasında.**

Bir yol gibi gözüküyor ilk bakışta.

**Yol değil ama. Bir tahta bu.
ve şimdi görüyorsun açıkça;
bu bir tahterevalli tahtası.**

”

VATANPERVERLİK
DENEN YASAL
MERMİLERMİŞ. ALA!

NAZIM HİKMET
VATAN HAINLIĞINA
DEVAM EDİYOR
HALA!

ARE

YOU

A COOP

DOOR

WHAT?

Be yourself,
Kendin ol

live your dreams,
hayallerini yaşı

love your body,
vücudunu sev

be able to say no and mean it,
hayır diyebilir ve kastedebilirsin

allow yourself to scream
çıgılık atmaya izin ver

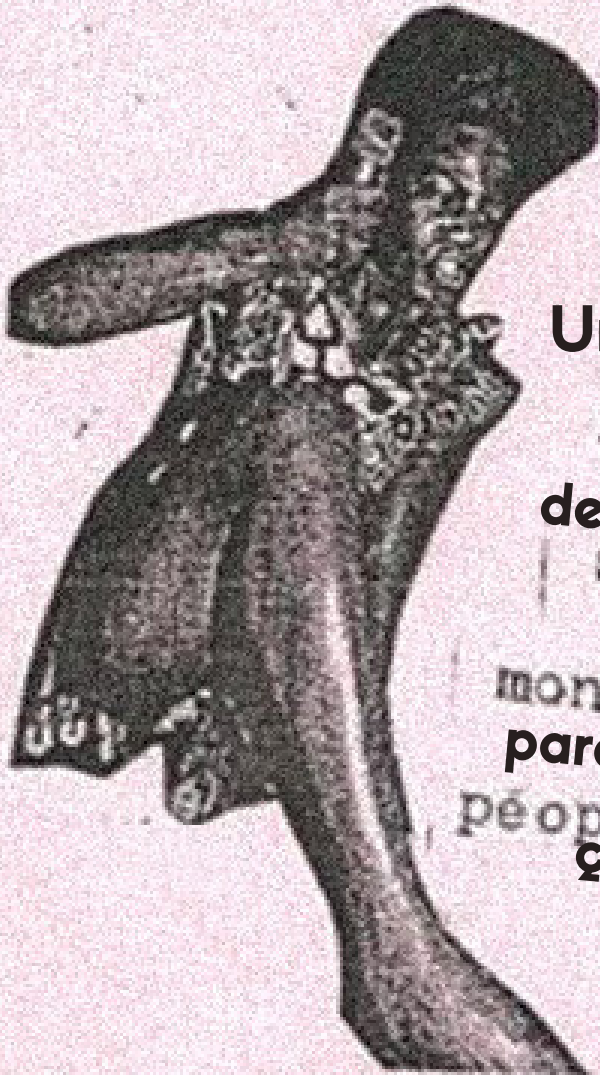
believe in yourself,
kendine inan

you look beautiful without
makyajsız güzel görünüyorsun, söz veriyorum
makeup, I promise.

Remember;
Unutma/hatırla;

magazines
dergi emmek
suck &
ve

money makes
para insanları
people crazy
çıldırır

DADA REVÜSÜ

beş zenci kadın bir otomobilde infilak ettiler
izleyerek beş yönünü parmaklarımın
tanrıya yakarmak için elimi göğsüme koyduğumda
zaman zaman başımın etrafında
ıslak ışığı olur yaşlı ay kuşlarının
beyinsel kaçıışların
yükselen ermişlerin yeşil halesi
talalalalalalalalalalala
şimdi obüslerde patladıkları görülüyor
bir yerlerde bir delikanlı var akciğerlerini yiyen
öyle aydınlık yellendi ki ev döndü gece yarısına
şiirlerde söylenen kuşların
geri dönüşü gibi ve
namlulardan
fıskıran ölüm sözünü kesti
akbabaların büyük yelkenli
kitabını açtı bir melek gibi
o sırada saptandı
bahar yaprakları güzel bir sayfa
tipografide
zoumbaï zoumbaï zoumbaï diê[1]
iyiye kötüye herşeye dokundum
ah generalin keyfi
işte bu yüzden her
kalbin üzerine bir kumaş örtüyorum
ve her kumaşın üzerinde efendimiz
ve her efendimizin üzerinde kalbim var
kalbim onu bahşiş verdim hahaha
-TRİSTAN TZARA

(Çev.: Tozan Alkan)

[1]

Bir rumen şarkısının nakaratı. Herhangi bir anlamı yok.

SAYFA 59 : VEDA FANZİNİN BİTİŞ SAYFASI

ŞU AN SAYFA 59'DA

BULUNMAKTASINIZ.

SAYFA 60 : BİTİŞ ŞİİRİ

PLEIN D'ESPOIR

ARKA KAPAK RESİM

Saturno devorando a un hijo

TEŞEKKÜRLER.

Plein d'espoir

E4M7/BİTİŞ

Bak yalnızım yine işte
Kurtaracağını söylemiştin bu gürültüden
Söylediğin sağırsa duyduğum nedir?
Bir gece okunan şiirse sevdam
Bin yıllık hikayem var gel dinle
Ben tam bin yıldır yalnızım içimde
Bir devden öküz var yüreğimde
Bir de saf bir öfkem gözlerimde,
Hani okurken sana bir kaç cümle
Söylerken bir kaç laf tüm yüreğimle
Yalnızım işte bin yıllık bir yerde
Gözlerin uçurumun eşikte gölgesi
Bu ekinoksta medcezirim sensin
Bir bilsen özlemimi ve tutamayışımı ellerini Titreyen her hücremi ve
ağlayışımı her geceleyin Tuttuğumda nefesimi
sen yoksun işte Atmosfere bıraktığım nefesken hem de Devir daim
zamanımda kurduğum o devrik cümle işte İşte tam olarak bu sebebi
Tam olarak beni sarhoş eden de bu
Sen olma diye eskiye sarıldım ben
Sen olmazsın belki diye
Tam olarak bu işte
gündüz olsun diye geceye yıldıttım ben
Sen olmazsın belki diye
Bu şiirimle birlikte sen olmazsın belki bile
Aylar sonra geri döndüm ve saygımla birlikte sen yok oldun isminle

kelâm;

"Bu bölüm de çıkışımızın
yörüngesi belli değildi"

Bundan mütevellit uzun zamandır
bu âlemde kaybolmuş bulunmaktaydık.

bu yüzden mekiğimizin direksiyonunu size veriyoruz,
lütfen bizi çıkışa götürün!

İÇ GÜDÜ SEL GER EK SİZ LİK

FANZİNİ / SAYI 1

